

[Hanne Severinsen]

bet det an. Udenrigsministeren har jo allerede indkaldt til et udenrigsministerielt råd, og jeg kan forstå, at der er lagt op til, at fagministre også kan holde møder.

Det er vel netop på den måde, man bør arbejde: nedsætte arbejdsgrupper, når der er behov for det, fordi der er et emne, som trænger sig på, udarbejde handlingsplaner, når der er et behov for handlingsplaner, og i det hele taget arbejde efter ad hoc-princippet, for derved er det altså nogle opgaver, man løser, og ikke bare nogle møder, man holder for mødernes skyld. For nylig havde Forbundsrepublikken indkaldt til et Østersø-møde om miljø i Lübeck; det var et udmærket initiativ, og på den måde er det allerede kommet en masse i gang.

Imidlertid vil jeg godt understrege, at det danske Folketing jo sådan set ikke kan oprette et Østersøråd på parlamentarisk plan og heller ikke et Østersøråd for NGO'er, altså fagforeninger, organisationer osv. Navnlig det sidste er det vel først og fremmest de pågældende organisationer, der skal gøre, i den henseende er det ikke os, der skal være initiativtagere.

Det er klart, at vi skal skabe dynamik, vi skal prøve at finde ud af, hvad der er behov for, og vi skal føle os frem i de andre lande og se, om de også er interesseret i en interparlamentarisk forsamling, men vi skal være opmærksom på, at der er mange interparlamentariske forsamlinger, og vi bliver nødt til på et eller andet tidspunkt at se på, om vi kommer til at møde os ihjel.

Vi har interparlamentariske forsamlinger i IPU, CSCE, Europarådet, NATO-parlamentariskere, der er interparlamentariske møder med EF-lande, og vi får – hvis vi bliver medlem af Vestunionen – også en interparlamentarisk forsamling dér, for slet ikke at tale om Nordisk Råd. Vi bliver nødt til at sikre os, at vi ikke laver organisationer for organisationernes skyld; men hvis det viser sig, at der er behov for, at parlamentarikere mødes sideløbende med ministrene, så synes jeg, det er helt i orden.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil tillade mig den frihed at starte med at blande mig i ophavsretsdebatten mellem udenrigsministeren og hr. Svend Auken og minde om, at SF faktisk fremsatte forslag om oprettelse af et Østersøråd i november 1990. Så skete

der jo det, at der blev udskrevet valg, og derfor kom forslaget ikke engang til første behandling, men det eksisterer altså i de grønne hæfter som fremsat den 22. november 1990.

Det siger jeg, fordi der er utrolig meget i det socialdemokratiske beslutningsforslag, som minder om det, der stod i SF's beslutningsforslag. Det kan kun glæde mig, hvis de socialdemokratiske forslagsstillere faktisk er nogle af de folketingsmedlemmer, der har læst SF's forslag. Det tror jeg de har, og det er jeg glad for.

Dernæst vil jeg gerne takke udenrigsministeren for orienteringen om, hvad der faktisk sker på udenrigsministerplan mellem Østersølandene. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge udenrigsministeren, hvordan det samarbejde forholder sig til den Østersøkonvention, som vi jo også er medunderskrivere af.

Jeg vil så kommentere det socialdemokratiske forslag. Som sagt synes vi, det er en god idé, og når det drejer sig om deltagerkreds, ubureaukratisk opbygning og faste ministerrådsmøder, er vi helt enige. Det, der er vigtigt for os, er at prøve at få lavet et samarbejde, som også er forpligtende for de deltagende stater, både når det drejer sig om ministerrådet, men også når vi kommer til det parlamentariske samarbejde, så det bliver et forum, hvor vi kan indgå bindende aftaler med hinanden, for Østersøen er jo et sårbart område, men samtidig kan det blive et meget dynamisk område.

Nu er det jo ikke altid, vi er enige med Socialdemokraterne i, hvad vi forstår ved dynamik og udvikling og vækst og sådan noget. Jeg taler ikke for, at vi nu skal til at bygge en hel masse broer over Østersøen. Vi har det så godt i SF med, at vi kan få lov også at sejle over vand og ikke bare bygge broer over det hele. Vi tror, der kan bygges udmærkede broer, som hr. Henning Gjellerod også sagde, ved at benytte vandvejene og ikke lave dem alle sammen om til betonveje, og det vil jeg gerne have sagt ved denne lejlighed.

I øvrigt har jeg et spørgsmål til forslagsstillerne, og det er måske så også lidt et spørgsmål til udenrigsministeren, om man – det kunne vi godt forestille os i SF – kunne kanalisere nogle af de nationale midler, men måske også nogle af EF-midlerne og midler fra Den Nordiske Miljøfond, der jo skal bruges til støtte for udviklingen i de tidligere kommunistiske lande, gennem et Østersøråd og et parlamentarisk Østersø-samarbejde.